

MANUEL PALAU = Nat a Alfara del Patriarca.

L'obra de PALAU, ventajosamente coneguda arreu d'Espanya i de l'estranger, compren principalment música sinfónica.

A n'aquest gènere corresponen «Tres dançes valencianes», «Impresions orquestrals», «Poemes de joventut», «Siluetes», etc. PALAU obtingué el Premi Nacional de Música en 1927, amb la suit «Gongoriana».

Mes tart, s'han estrenat (Madrid, Valencia, etc.) «Homenatge a Debussy» (Orquestra Clàssica de Madrid). «Quatre preludis» (Orquestra Valenciana da Cambra). Gran número de «lieder» amb acompanyament de piano i d'orquestra, constituint la part primordial de sa darrera producció. Aquets liets han estat compostos sobre poemes de poetes valencians (Banyarri, Fornet, Alberola, Buil, etc.) del català J. Verdaguer i de F. Villaespesa. Varies obres «da Càmera» entre les que's destacaba el quartet estrenat a La Haya i alguns ensajos de musicologia.

PALAU ha exercit la crítica musical a «La Correspondencia de València» i ha dirigit les seves obres en les Orquestres «Sinfónica, Filarmónica i Clàssica», de Madrid i en l'«Orquestra Sinfónica», de València.

62211

FESTES AL POBLE es una composición integrada por breves impresiones de espíritu popular, que plasma sin intenciones imitativas, la emoción íntima de un día de fiesta deslumbrado de sol, con las danzas típicas de reverente humor, la dulzura nostálgica de una canción de cuna, la ronda de mozos y la alegría desbordada del pueblo encendido de banderolas.

Los temas son populares en la Plana de Castellón. La obra se ha escrito para la Orquesta Valenciana de Cámara.

(*) Las obras marcadas con un asterisco son las únicas que se han ejecutado en Valencia, el resto del programa es seguramente nuevo en España.

con la cooperación de los señores

D. JOSE BARREIRA (violinista)

y

D. RAFAEL SORNI (violonchelo)

El día 6 de Julio

En el Conservatorio
:: de Música ::

A las diez
de la noche

Nota del Mestre M. Palau, sobre FRANCESC CUESTA

Naturalesa musical fecundíssima, home de gran inspiració i de cor plé de nobles qualitats. Cuesta formà sa cultura artística al Conservatori de València, éssent tal vegada el darrer alumne que ha rebut l'ensenyança directa del Mestre Giner. Per altra part, la sensibilitat de Cuesta s'anava sublimant cada dia més, en virtut del contacte directe del folklore valencià, del que fou un sincer enamorat, i per les resonàncies que en el seu esperit produïen els músics nascuts a Rússia i Fransa en els temps moderns i que Cuesta coneixia perfectament.

IMPRESSIONS DE L'HORTA. — Una efusió lírica de Cuesta, que vivia temporades llergues en els tarongerals de Moncada. La suau poesia del paisatge i la policroma algarabia de nostra llum vista de manera preternatural per ¡un cec!

En tota l'obra batega el foc sagrat de l'amor envers les coses de València, i la ufana personalitat (que tan aviat tenia d'extingir-se) de Cuesta, s'expargeis en melodies i melodies.

L'horta valenciana, que ha motivat tan diverses creacions als seus pintors, músics i poetes, tingué amb la lira de Cuesta els accents de joventut galana i cordial apassionada i gentil que envolcallen l'obra global del mestre valencià.

DE TORTOSA

SALÒ CINE DORÉ

CURS VII

1931-1932

SESSIÓ

ORQUESTRA VALENCIANA DE CAMBR

Dirigida pel Mestre

FRANCESC GIL

EXCLUSIVAMENT PER A SOCIS I TRANSEUNTS

DÍMECRES 22

JUNY 1932.

A LES 10 EN PUNT DE LA NIT

DIRECTOR

FRANCESC GIL

RENOVACIÓN TIPOGRÁFICA

Gandia, 3 • Valencia

NO es precis tindre condicions superioríssimes per a mirar al conjunt actuant d' aquella activitat dins de la qual es viu i adonar-se'n de que tots el aspectes propis d' ella, están en marxa o que manca algún a desenvolupar.

No he fet jo, sino açò.

València, d' una riquesa musical incomparable, la deu mes a la quantitat que a la varietat.

La seua expressió musical corrent es la banda; per excepció naix una gran orquestra; i si aludim a la rondalla popular, un poc descuidada i mixtificada, ja no podem referir-nos a cap altre tipus de conjunt simfonic. L' orquestra de cambra no's coneix.

Les bandes de poble son maravillosa demostració de la espontània prodigalitat artística de València.

En este aspecte, la Ciutat no ha complit la seua missió de minoria intel·ligent i orientadora. Té la superació d'aquelles manifestacions a que ens referiem, en la Banda municipal, de excelent direcció. Pero he cregut que tenia, además, el deure de crear lo que li es mes propi: l' orquestra de cambra.

No he pensat massa temps si era jo el que debía mampendre esta llabor. Pensant-ho haguera perdut el temps qu' es necessitava per a crearla.

Repetixc que no's deu creure meritori haver reconegut el lloc vacant. El mèrit pot estar en saber ocupar-lo. Per a que açò puga un dia ser veritat jo conte amb la col·laboració entusiasta de l' orquestra que no soc jo, sino els joves professors que m' ajuden.

I, com a suprem anhel, ells i jo, hem declinat els llores, amb els que tot artista ensomia, en la personalitat plena i magnífica de nostra València.

FRANCESC GIL

ORQUESTRA
DE

CAMBRA

19

CONCERT

ORQUESTRA VALENCIANA
D E C A M B R A
DIRECCIÓ: FRANCESC GIL
AMB LA COL-LABORACIÓ DE
A G U S T I A L A M A N
(P I A N I S T E)

1932

:: 33

Dumenge 11 decembre 1932 ... 11 del matí

CONSERVATORI

PROGRAMA

Primera Part

Melengia..

* Sinfonietta número 2. Op. 32.

a) *Allegro pesante y Mosso risoluto.*

b) *Tema amb variacions.*

Solistes senyor M. BEL, violí; J. CEBRIAN, viola i J. MARTINEZ, violonchelo.

c) *Presto.*

E. NAPRAWNIK

N. MIASKOWSKI

Segona Part

Piano i orquestra

** Concert en re major.

J. S. BACH

I *Allegro.*

II *Adagio.*

III *Allegro.*

** Vals-Caprice. Op. 76.

C. SAINT-SAENS

Pianiste senyor don AGUSTI ALAMAN

Tercera Part

Autors valencians

Impresions de l'horta.

F. CUESTA

Cançonetta.

JOAQUIM RODRIGO

Quatre preludis.

MANEL PALAU

a) *Càntic.*

b) *Miniatura.*

Soliste Enric ESPINOSA, viola.

c) *Somni.*

d) *Final.*

* Primera vegada en Espanya.

** Primera vegada en la nostra societat.

MIASKOWSKY

Jove compositor rus deixeble de Gliere (un dels tres noms russos «Gliere, Tanciew e Ivanow»), i condeixeble de Mosolow, el celebrat autor de la *Fundició d'acer.*

Autor de quartets, sinfonies per a gran orquestra i atres moltes peces a més de la *Synfonieta*, per a orquestra d'arc, que ens oferix la Orquestra Valenciana de Cambra.

Esta obra obedix per la seua forma, a les normes clàsiqes, i per ses armonies modernes i atinadament combinades, podem considerar-la com a model dins del seu estil.

JOAQUIM RODRIGO

No podia mancar el nom del nostre paísà Joaquim Rodrigo en els programes de Música de Cambra i per açò incloim la *Cançonetta*, que a este efecte ha composat per a la Orquestra nostre admirat compositor i ben-vollgut amic J. Rodrigo.

RENOVACIÓN TIPOGRÁFICA
Gandía, 3 - VALENCIA